

...

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.158/2023/6.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. szeptember 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt vádlott1 és társa ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2022. november 22. napján kihirdetett 1.B.1276/2021/60. számú ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja*.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét társtetteségben elkövetett testi sértés büntetőjében állapította meg [Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 164. § (1), (3) és (8) bekezdés 2. fordulata].

[2] Az elsőfokú ítélet ellen vádlott1 I. rendű vádlott és védője – egyezően – a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 581. § c) pontja, továbbá a Be. 583. § (1) és (2) bekezdése alapján ténybeli okokból, teljes körű felülbírálatot kérve jelentettek be fellebbezést eltérő tényállás megállapítása miatt, sérelmezve az ítélet indokolását is. A fellebbezés elsődlegesen az I. rendű vádlott bizonyítottság hiánya okából történő felmentésére, másodlagosan eltérő tényállás megállapítására, ezzel összefüggésben a bűncselekmény eltérő minősítésére irányult. Ez utóbbit illetően elsősorban a Btk. 164. § (8) bekezdés szerinti minősítés mellőzését kérték. Harmadlagosan a fellebbezés a társtetteskénti elkövetés mellőzésére, negyedsorban a büntetés enyhítésére irányult.

[3] A védő a fellebbezése indokolásában – védence hozzájáruló nyilatkozatát csatolva – a felmentésre irányuló fellebbezést visszavonta, a társtettesi elkövetés mellőzésére és a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. vádlott1 I. rendű vádlott írásban ezzel egybehangzóan nyilatkozott, egyúttal a bűncselekmény elkövetését beismerte.

Kifejtette, nagyon sajnálja, hogy egy ember halála köthető hozzá, nem tudott a sértett betegségeiről. Az elhúzódó büntetőeljárás őt magát és szüleit is nagyon megviselte.

[4] A bűncselekmény eltérő minősítésére irányuló fellebbezés körében a védő azon álláspontját fejtette ki, miszerint a halált okozó testi sértés büntette, mint vegyes bűnösségű bűncselekmény társtettesként való elkövetése dogmatikailag kizárt. A szándékosság valamely formájának a törvényi tényállás valamennyi elemére ki kell terjednie. Jelen ügyben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az eredmény tekintetében a vádlott(ak)at a gondatlanság enyhébb formája terheli. Ezért a szándékegységet törvényesen nem lehet megállapítani.

[5] A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a számbavett enyhítő körülményeket nem értékelte súlyuknak megfelelően. A fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben a védő szerint az I. rendű vádlott személyiségzavarát a törvényszék helyesen vette enyhítő körülményként figyelembe a büntetés kiszabásánál. Ezen kívül további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az I. rendű vádlott gerincbetegségét, azt, hogy a másodfokú eljárásban csatolt nyilatkozata szerint a bűncselekmény elkövetését beismerte, és őszinte megbánását kifejezte.

[6] Egyetértett az ügyészség eljárási szabálysértésre tett észrevételével.

[7] A védő a fellebbezését a nyilvános ülésen az írásban benyújtott indokolással egyezően, változatlan tartalommal fenntartotta.

[8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.272/2021/27. számú átiratában a Be. 167. § (5) bekezdése alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság rekessze ki a bizonyítékok közül tanú2 tanú vallomásának azon részeit, amelyek a vádlottak helyszíni nyilatkozatára vonatkoztak.

[9] Álláspontja szerint ezáltal az elsőfokú ítélet tényállása nem válik megalapozatlanná. Azt csak az I. rendű vádlott korábbi elítéléseire vonatkozóan indítványozta helyesbíteni, illetve kiegészíteni. Mind a minősítés megváltoztatására, mind a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést alaptalannak tartotta. A bűnösségi körülményeket illetően további súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát. Tekintettel arra, hogy az eljárás során nem merült fel adat arra, hogy a vádlott személyiségzavara a bűncselekmény elkövetését megkönnyítette, álláspontja szerint a személyiségzavar enyhítő körülményként nem értékelhető a vádlott javára. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet – Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen történő – helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy nyilvános ülés tartása esetén azon nem kíván részt venni.

[10] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban módosított tartalommal fenntartott fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[11] Tekintettel arra, hogy a fellebbezés továbbra sem kizárólag az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést sérelmezte, az ítéltábla az elsőfokú ítéletet az I. rendű vádlott

vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet a II. rendű terhelt esetében 2022. november 25. napján jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálatot az ítéltábla a Be. 590. § (9) bekezdésében írt keretek között végezte el.

[12] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[13] Az ítéltábla nem osztotta az ügyészség, illetve a védő bizonyíték kirekesztésére irányuló indítványát.

[14] Az iratok szerint tanú2 tanúvallomása sem a nyomozás során, sem a bírósági eljárásban (elsőfokú iratok 32. számú tárgyalási jegyzőkönyv) nem tartalmazott olyan lényeges elemeket, amelyek a későbbi gyanúsítottak (vádlottak) által az elkövetés helyszínén, az üggyel kapcsolatban tett nyilatkozatain alapultak. A tanú vallomásából megállapíthatóan elsősorban a vádlottak voltak azok, akik kérdéseket intéztek hozzá. A tanú által a helyszínen feltett kérdések nem voltak sem elszámoltatás, sem kihallgatás jellegűek, ezért fel sem merült a Be. szerinti törvényes figyelmeztetés szükségessége.

[15] A másodfokú bíróság az I. rendű vádlott korábbi elítéléseire vonatkozó adatokat az iratok alapján a következőkkel helyesbítette, illetve egészítette ki:

[16] Az elsőfokú ítélet [7] bekezdésében írt ítélet száma: **32.B.3097/2016/82.**

[17] A [19] bekezdésben írt elsőfokú ítélet a Szegedi Törvényszék 3.Bf.1096/2021/7. számú határozatával 2021. november 29. napján jogerőre emelkedett. Az elzárást az I. rendű vádlott 2022. november 23. és 2023. február 20. napja között töltötte.

[18] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet [43] bekezdését az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a következőkkel egészítette ki:

[19] A sértetten lévő hámkarcolások legalább tízrendbeli erőbehatás következtében jöttek létre, azokat élel bíró eszközzel okozták. A bőrzúzódások, a bőr alatti szövetekbe és az izomzatba terjedő zúzódások legalább tízrendbeli ütéstől, rúgástól és megtaposástól származtak. A sértett repesztett sérülései sarkos faléctől keletkeztek, míg az orrcsont törése többrendbeli közepes erejű rúgás következménye.

[20] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítéssel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

[21] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a megfelelő terjedelemben lefolytatta, az ügy elbírálása szempontjából valamennyi lényeges bizonyítékot körültekintően

megvizsgált és értékelt. Részletes, meggyőző, a logika szabályainak is mindenben megfelelő indokát adta annak, hogy az I. rendű vádlott tagadó vallomásával szemben miért az egyéb, így különösen tanú tanúnak a vallomását fogadta el.

[22] Itt jegyzi meg az ítéltábla a következőket:

[23] Helyesen járt el a törvényszék, amikor e tanú vallomását – a védő erre irányuló indítványát elutasítva – nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből. Az elsőfokú ítélet [91] bekezdésben kifejtett indokolása azonban nem okszerű.

[24] Bizonyíték kirekesztésére csak a Be. 167. § (5) bekezdésében felsorolt esetekben kerülhet sor. Ilyen szabálysértés azonban a nyomozás során nem valósult meg, ezért az időközben elhunyt tanú nyomozás során tett vallomása törvényesen beszerzett bizonyítási eszköznek minősül, felhasználhatóságát a tanú halála nem zárta ki.

[25] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére és bűncselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

[26] A másodfokú eljárásban módosított tartalommal fenntartott fellebbezés az I. rendű vádlott bűnösségét nem támadta és lényegében a bűncselekmény minősítését is csak annyiban vitatta, hogy a védői érvelés szerint a halált okozó testi sértés büntette, mint vegyes bűnösségű bűncselekmény esetében dogmatikailag kizárt a társtetteskénti elkövetés megállapítása.

[27] Ez a védői álláspont téves.

[28] Hosszú ideje töretlen és egységes a bírói gyakorlat abban, hogy az úgynevezett vegyes bűnösségű bűncselekmények „osztják” a tisztán szándékos bűncselekmények sorsát. Ez azt jelenti, hogy a szándékosan elkövetett bűncselekmény társtettesi megvalósítását nem zárja ki az a körülmény, hogy az eredmény tekintetében gondatlanság állapítható meg (BH1989. 48.).

[29] Abban is következetes a bírói gyakorlat, hogy amennyiben az elkövetési magatartás indítja el, vagy mozdítja elő azt a folyamatot, amely végül a sértett halálához vezet, a szándékos testi sértés és a halálos eredmény közötti okozati összefüggés fennáll abban az esetben is, ha a bántalmazáshoz társuló további, együttható ok eredményezi a sértett halálát. „Az ítélezési gyakorlatban az ok-okozati folyamatok értékelésének alapját a „conditio sine qua non”, azaz a feltételek egyenértékűségének elve képezi. Ha a kiváltó okhoz az elkövetőtől független, további ok társul, amely lehet akár véletlenszerű is, az okozati összefüggés sem szakad meg, legfeljebb lazábbá, közvetetté válik” (BH2008. 206. I., BH1993. 7.).

[30] Ezért abban is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, hogy a sértett meglévő betegségei közrehatottak ugyan a halálos eredményhez vezető okfolyamatban, ez a körülmény az I. rendű vádlott bűncselekményének minősítését nem érintette, mert a halálos

eredményhez vezető okfolyamatot a vádlott cselekvősege, azaz a sértett megverése indította el.

[31] Mindezek alapján a bűncselekmény minősítését támadó fellebbezéseket alaptalanoknak tartotta az ítéltábla.

[32] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezők kiegészítésre és helyesbítésre szorultak.

[33] Az ítéltábla mellőzte enyhítő körülményként értékelni a vádlott disszociális személyiségzavarát. Az 56/2007. BK vélemény II/4. pontja alapján ez csak akkor vehető figyelembe, ha az elkövető elmeműködésének valamely sajátossága a bűncselekmény elkövetését megkönnyítette. Erre vonatkozóan azonban adat az eljárás során nem merült fel, ilyen megállapítást az I. rendű vádlottról készített igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény sem tartalmazott.

[34] Az időmúlás jelen ügyben nem tekinthető nyomatékos enyhítő körülménynek. Az elsőfokú ítélet kihirdetése és az elkövetés között alig több, mint két év, a másodfokú felülbírálatig közel három év telt el. Az 56/2007. BK vélemény III/10. pontja szerint minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelendő. A halált okozó testi sértés büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. A bírói gyakorlat általában azt tekinti enyhíti körülménynek, ha a bűncselekmény elkövetésétől annak elbírálásáig két év eltelt. Ezért az időmúlás jelen ügyben is enyhítő körülmény, de kisebb a nyomatéka. A hatóságok inaktivitására visszavezethető eljárás elhúzódása a jelen ügyben nem áll fenn.

[35] Az I. rendű vádlott a másodfokú eljárásban a bűncselekmény elkövetését beismerte, azt megbánta, mindezekkel az enyhítő körülményeket az ítéltábla kiegészítette. Ezek nyomatéka azonban csekély. Az I. rendű vádlott nyilatkozata a beismerésen kívül az ügyre vonatkozó tényeket nem tartalmazott. A beismerő nyilatkozatot az I. rendű vádlott a bizonyítási eljárás lefolytatása után, az elsőfokú ítélet indokolásának ismeretében tette meg. Megbánása pedig nem mondható teljeskörűnek, hiszen az csak a sértett halálára korlátozódott, megverésére nem terjedt ki.

[36] Az I. rendű vádlott gerincbetegségét enyhítő körülményként nem értékelte az ítéltábla, mert annak súlyossága az eljárás során nem nyert megállapítást.

[37] A másodfokú bíróság további súlyosító körülményként vette figyelembe a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

[38] Az ítéltábla álláspontja az, hogy az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett is arányos az elsőfokú bíróság által kiszabott – a büntetési tétel középértékével megegyező – öt év szabadságvesztés. A súlyosító körülmények száma és nyomatéka lényegesen meghaladja az enyhítő körülményekét. Az I. rendű vádlott büntetett előéletű, a jelen ügyben elbírált bűncselekményét erőszakos jellegű bűncselekmény (garázdaság) miatt kiszabott, de végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje

alatt követte el. Emellett az I. rendű vádlott egy másik ügyben kiszabott, de végrehajtásában szintén felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt is állt. Ezek a szankciók azonban hatástalanok voltak, mert az I. rendű vádlottat nem tartotta vissza újabb és igen súlyos bűncselekmény elkövetésétől. Ezért az I. rendű vádlottnak a másodfokú eljárásban tett beismerő, és a bűncselekmény elkövetését megbánó – a kifejtettek szerint egyébként is csak csekély súllyal figyelembe vehető – nyilatkozata mellett sem indokolt a szabadságvesztés enyhítése.

[39] Ily módon a másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket is alaptalanoknak tartotta.

[40] A törvényszék a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően tiltotta el az I. rendű vádlottat a közügyek gyakorlásától. A bűncselekmény jellegére, az I. rendű vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel az eltiltás tartama arányos, így annak enyhítése sem volt indokolt.

[41] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is (a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a korábbi ügyekben kiszabott szabadságvesztések végrehajtásának elrendeléséről, a bűnjelekről, bűnügyi költségről) törvényesek.

[42] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az I. rendű vádlottnak és a védőjének a bűncselekmény minősítésének megváltoztatására és az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését alaptalannak tartotta, ezért az elsőfokú ítélet vádlottl I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[43] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2023. szeptember 13.

Dr. Benedek Tibor sk.

Dr. Cserhádi Ágota sk.

Sefta Márta dr. sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.158/2023/6. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.1276/2021/60. számú ítéletének vádlottl I. rendű vádlottra vonatkozó része a mai napon jogerős.

Szegedi Ítéltábla
1.Bf.158/2023/6/v

7

Szeged, 2023. szeptember 13.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke